

Národní památkový ústav, IČ 750 32 333, se sídlem Valdštejské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana vydává tímto dle § 15 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) toto:

**ROZHODNUTÍ
NÁRODNÍHO PAMÁTKOVÉHO ÚSTAVU
č.j. NPU-310/62551/2024**

Žádost o informace žadatelů (dále jen „žadatelé“) ze dne 19.6.2024, spočívající v požadavku na poskytnutí informace, a to konkrétně:

- „pracovní verze dokumentu“ – odborný posudek, případně jeho e-mailovou verzi zaslanou první náměstkyni gen. ředitelky – vypracovaný ve věci našeho RD Ing. arch. Janem Peštou na začátku roku 2024

(dále jen „žádost ze dne 19.6.2024“)

se odmítá,

a to podle ust. § 11b zákona č. 106/1999 Sb.

Odůvodnění:

Dne 19.6.2024 požádali žadatelé Národní památkový ústav, IČO 750 32 333, se sídlem Valdštejské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana (dále také „povinný subjekt“) o poskytnutí informací v tomto znění:

Na základě zamítnutého podání a následného odvolání k MK ČR, které svým rozhodnutím č.j. MK 46032/2024 OPP odvolání zamítlo, po tom, co jsme se obrátili v této věci na Veřejného ochránce práv, který reagoval přípisem č.j. KVOP-23651/2024 ze dne 17.6.2024 (viz příloha) Vás žádáme, aby nám jako občanům, jejichž majetkem je posuzovaný RD byla poskytnuta na základě přípisu Veřejného ochránce práv „pracovní verze dokumentu“ – odborný posudek, případně jeho e-mailovou verzi zaslanou první náměstkyni gen. Ředitelky – vypracovaný ve věci našeho RD Ing. arch. Janem Peštou na začátku roku 2024 (Generální ředitelství NPÚ, Oddělení garantů národních kulturních památek).

Zákonem stanovená 15denní lhůta pro vyřízení žádosti ze dne 19.6.2024 uplynula dne 4.7.2024. Dne 4.7.2024 podali žadatelé stížnost dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., v níž uvádí, že „dle § 14 odstavec 5 bod d) výše citovaného zákona o svobodném přístupu k informacím mělo GŘ NPÚ poskytnout požadované informace nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti (lhůta uplyne dnes ve čtvrtek 4.7.2024), což se doposud nestalo.“

Povinný subjekt posoudil obsah stížnosti a stížnostního důvodu a seznal, že stížnost je důvodná a že jsou zde dány podmínky pro postup dle § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Povinný subjekt se rozhodl vyhovět stížnosti v tzv. autoremeduře a vydat rozhodnutí o odmítnutí požadované informace. Tímto postupem dojde k vyřízení žádosti v plném rozsahu.

Své rozhodnutí povinný subjekt odůvodňuje takto:

Žadatelé se postupem dle zákona č. 106/1999 Sb. opětovně domáhají poskytnutí informace, jejíž poskytnutí bylo již dříve povinným subjektem odmítnuto rozhodnutím č.j. NPU-310/30527/2024 (dále jen „Rozhodnutí NPÚ I“), a to z důvodu neexistence požadované informace. Rozhodnutí NPÚ I je odůvodněno tak, že dle § 11b zákona č. 106/1999 Sb. „*Povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.*“. Možnost odmítnout žádost o informaci, kterou povinný subjekt nemá a není povinen mít, ani ji nemůže získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které má, případně poskytnout jako součást většího celku, jestliže by vynětí požadované informace bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží (§ 4a odst. 1 věta třetí), je úzce spjata s definicí informace jako „obsahu zaznamenaného na jakémkoliv nosiči“ (§ 3 odst. 3) a s § 2 odst. 4, podle nějž se povinnost poskytovat informace netýká (mj.) vytváření nových informací.

Dle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se informací rozumí „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*“, tedy obsah již zaznamenaný na nějakém nosiči. Tato definice reflektuje princip, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají. V posuzovaném případě při vyřizování stížnosti žadatelů vedené pod č.j. NPU-310/105806/2023 nebyl vypracován žádný podrobný odborný posudek Ing. arch. Jana Pešty, a žádný právní předpis neukládá povinnému subjektu povinnost v těchto případech odborné posudky zpracovávat.

Žadatelé napadli Rozhodnutí NPÚ I odvoláním, které bylo rozhodnutím Ministerstva kultury ČR jako odvolacího orgánu č.j. MK-S 8492/2024 OPP ze dne 27.5.2025 dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto a současně bylo potvrzeno Rozhodnutí NPÚ I (dále jen „Rozhodnutí MK ČR“). V závěru odůvodnění Rozhodnutí MK ČR se uvádí: „*V průběhu procesu vyřizování stížnosti tak vzniklo několik pracovních verzí odpovědi na stížnost žadatelů, které však nikdy nenabýly podobu oficiálního dokumentu a jednalo se pouze o přípravné podklady ve fázi rozpracovanosti. Tyto podklady však nelze považovat za informace podléhající zveřejnění na základě žádosti dle InfZ, a to ani za tzv. nové informace vzniklé při přípravě rozhodnutí povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, protože svou povahou a charakterem nenaplnují kvalitativní znaky takových informací.*“

Žadatelé se v této věci dále obrátili na Veřejného ochránce práv (dále jen „VOP“), který v přípisu č.j. KVOP-23651/2024 ze dne 17.6.2024 postup MK ČR shledal správným, když závěr NPÚ o neexistenci požadované informace potvrdilo. Dále VOP uvádí, že po „*prostudování doložených*

podkladů nepochybuje o tom, že NPÚ „oficiální“ posudek skutečně nemá k dispozici. NPÚ by ale mohl mít k dispozici další podklady (úřední záznamy, e-maily apod.), které jsou součástí spisové dokumentace týkající se Vaší stížnosti (ministerstvo je zmiňuje jako „pracovní verze dokumentu“), které by mohly obsahovat pro Vás relevantní informace.“

Na základě přípisu VOP č.j. KVOP-23651/2024 ze dne 17.6.2024 se žadatelé opětovně domáhají poskytnutí shora uvedené informace, a to sice „pracovní verze dokumentu“ – odborný posudek, případně jeho e-mailovou verzi zaslanou první náměstkyni gen. Ředitelky – vypracovaný ve věci našeho RD Ing. arch. Janem Peštou na začátku roku 2024.

Povinný subjekt po prostudování Rozhodnutí MK ČR i přípisu VOP č.j. KVOP-23651/2024 ze dne 17.6.2024 konstatuje, že právní i skutkový stav je v této věci stále stejný jako při vydání Rozhodnutí NPÚ I. Povinný subjekt dále shledal, že **přípis VOP významově posunuje odůvodnění Rozhodnutí MK ČR** v tom smyslu, že „pracovní verze dokumentů“ považuje za informace ve smyslu zákona č.106/1999 Sb., které je možno poskytnout. Naproti tomu v Rozhodnutí MK ČR se jasně konstatuje, že „pracovní verze“ nelze považovat za informace podléhající zveřejnění, protože svou povahou a charakterem nenaplnují kvalitativní znaky takových informací.

Povinný subjekt konstantně zastává právní názor vyjádřený v Rozhodnutí NPÚ I, jež je citovaný výše. **Otázka poskytnutí konceptů dokumentů (konceptů správních rozhodnutí, protokolů o kontrole, návrhů smluv apod.), tedy svou podstatou nehotových informací, jejichž obsah bude či přinejmenším může být povinným subjektem ještě měněn, již byla řešena i judikaturou na úrovni Nejvyššího správního soudu ČR i Ústavního soudu ČR. Je logické, že judikatura dala na tuto otázku odpověď v tom směru, že koncepty, tedy pracovní verze správních aktů či jiných listin, se neposkytují, a to mj. z důvodu ochrany veřejnosti před zavádějícím informováním.** Např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR č.j. NSS 5 As 68/2008-60 se uvádí: „*Koncept jakéhokoli správního aktu, ať již protokolu nebo rozhodnutí, je vždy jen pracovní verzí, přípravným nezávazným nástinem, který se ve výsledku může od verze konečného správního aktu (listiny) i značně lišit. Měl-li by povinný subjekt poskytovat veřejnosti informace zcela nezávazné, které mohou být poté vyhodnoceny odlišně, zcela jistě by nenaplnoval smysl a účel zákona o poskytování informací. Nic na tom nemění ani to, že i tyto "informace" (zde koncept listiny) vznikají v rámci činnosti povinného orgánu.*“ Ústavní stížnost v této věci byla zamítnuta Ústavním soudem IV. ÚS 2020/09.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že vzhledem k neexistenci požadované informace povinný subjekt musí žádost odmítnout rozhodnutím dle § 11b ve spojení s § 15 zákona č. 106/1999 Sb. Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Odvolání se podává k Ministerstvu kultury prostřednictvím Národního památkového ústavu jako povinného subjektu, a to na adresu jeho elektronické podatelny epodatelna@npu.cz, do datové schránky IDDS: 2cy8h6t nebo písemným podáním na adresu Valdštejské nám. 162/3, Praha 1 - Malá Strana, PSČ 118 01, případně osobním doručením do podatelny.

Praha dne 9.7.2024

Ing. arch. Naděžda Goryczková
generální ředitelka